

Sygn. akt VIII Gz 16/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

Sędzia SO Marek Tauer

Sędzia SO Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **R. N.**

o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 1 grudnia 2017 r., sygn. akt XV GU 181/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

Elżbieta Kala Marek Tauer Artur Fornal

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy na podstawie art. 370 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c odrzucił zażalenie wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dn. 9 października 2017 r.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wezwaniem doręczonym wnioskodawcy w dn. 21.11.2017 r. został on zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej należnej od zażalenia – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. W wyznaczonym terminie tj. do 28.11.2017 r. Skarżący nie zastosował się do wezwania, gdyż opłatę uiszczono dopiero w dn. 29.11.2017 r., przy czym nie wpłynął do akt wniosek o przywrócenie terminu.

W zażaleniu na postanowienie wnioskodawca zaskarżył je w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do Sądu I instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżący przyznał, że wezwanie do uiszczenia opłaty sądowej odebrał w dn. 21 listopada 2017 r. ale nie był w stanie jej uiścić w terminie, gdyż wskazaną przez sąd kwotę udało mu się pożyczyć od kolegi dopiero w dn. 29 listopada 2017 r. Wnioskodawca wniósł jednocześnie o przywrócenie mu terminu do dokonania zapłaty od odrzuconego zażalenia z uwagi na okoliczność, że jego sytuacja finansowa pozwoliła mu na uiszczenie tej opłaty w wyznaczonym przez sąd terminie.

Postanowieniem z dn. 18 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek dłużnika o przywrócenie mu terminu do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie z dn. 9.10.2017 r. jako złożony z przekroczeniem ustawowego

terminu 7 dni, liczonego od daty ustania przeszkody do dokonania czynności w toku postępowania tj. w tym wypadku najpóźniej od daty faktycznego dokonania wpłaty opłaty sądowej od zażalenia, co nastąpiło w dniu 29.11.2017 r.

Sąd zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego należało uznać za bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej nie przysługuje. Niemniej jednak powyższe postanowienie może podlegać badaniu przez Sąd odwoławczy na podstawie art. 380 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, jako mające wpływ na zaskarżone jednocześnie postanowienie o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dn. 9.10.2017 r.

Wskazać więc należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo orzekł o odrzuceniu wniosku dłużnika o przywrócenie mu terminu do uiszczenia opłaty sądowej. Wniosek taki zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c w zw. z art. 35 p.u należy wnieść w ciągu tygodnia od ustania przyczyny uchybienia terminu. Skoro dłużnik środki na opłatę sądową pozyskał jak sam przyznał w dn. 29.11.2017 r., a wcześniej wezwany był do uiszczenia tej opłaty w ciągu siedmiu dni – powinien w ciągu siedmiu dni liczonych od dn. 29.11.2017 r. złożyć również wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej. Wniosek taki dłużnik złożył natomiast dopiero 15.12.2017 r., jednocześnie z zażaleniem na postanowienie z dn. 1.12.2017 r. (k-546). Na marginesie wskazać też można na wątpliwości podnoszone w orzecznictwie Sądu Najwyższego co do samej możliwości przywrócenia terminu do uiszczenia opłaty sądowej (por. Postanowienie SN z dn. 11.01.2008 r., V CZ 121/07; Postanowienie SN z dn. 9.07.2008 r., V CZ 44/08).

Odnosząc się zaś do zażalenia dłużnika, stwierdzić należy, że dłużnik nie kwestionował faktu, że nie uiszczył opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie Sądu z dn. 9.10.2017 r. w terminie zakreślonym przez sąd, tj. w terminie 7 dni. Dłużnik przyznał wprost, że opłatę tę uiszczył po terminie.

Słusznie zatem Sąd Rejonowy zażalenie dłużnika odrzucił jako nieopłacone.

Zgodnie bowiem z art. 370 k.p.c w zw. z art. w zw. z art. 392 § 2 k.p.c sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Okoliczność, że dłużnik w chwili doręczenia mu wezwania do uiszczenia opłaty sądowej nie posiadał środków na jej opłacenie nie oznacza, że może ją uiszczyć w terminie późniejszym, bez żadnych konsekwencji prawnych. W takiej sytuacji stronie przysługuje możliwość złożenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, z czego dłużnik w niniejszej sprawie nie skorzystał. Jak wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia dłużnik, uiszczając opłatę sądową po terminie, nie złożył też wniosku o przywrócenie mu tego terminu, natomiast wniosek taki, złożony jednocześnie z zażaleniem Sąd Rejonowy jako spóźniony zasadnie odrzucił.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zażalenie oddalił.

Elżbieta Kala Marek Tauer Artur Fornal